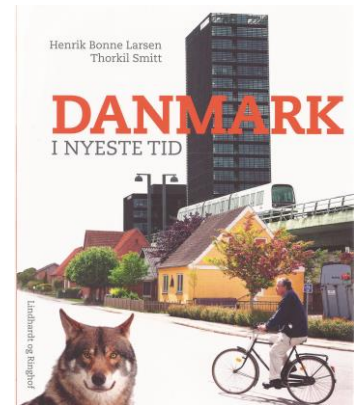

Danmark efter 1989

HENRIK BONNE LARSEN OG THORKIL SMITT: *"Danmark i Nyeste tid – efter 1989"* Lindhardt og Ringhof 2017. 159 sider, 192 kr.

Den muligvis sværeste opgave, der findes, er at skrive den helt moderne historie. Man skulle tro, at det var nemt, for informationerne er let tilgængelige; der er ikke en masse bøvl med vanskelige og utilstrækkelige kilder, som stort set er umulige at tjekke efter – men problemerne melder sig dog hurtigt! Hvad skal med, når den nyeste historie skal skrives? Og hvordan skal begivenheder fortolkes, som endnu ikke er afsluttede, og som vi endnu ikke har kunnet vurdere betydningen af? Her må man som forfatter selv tage de centrale og svære valg, for der er endnu ikke nogen, der har nået at gøre det for én.

Der er ingen tvivl om, at forfatterne har gjort sig mange tanker om netop sådanne spørgsmål i forbindelse med udgivelsen af nærværende bog om Danmarks helt nye historie efter Murens Fald. Det er dog heller ikke hvem som helst, der har påtaget sig opgaven. Henrik Bonne Larsen og Thorkil Smitt er efterhånden et erfarent forfatterpar med en længere række af gode udgivelser bag sig, der for de flestes vedkommende tager fat i den nyere historie med stor geografisk spredning fra Danmark over USA til Kina.

Måske netop på grund af de overfor skitserede problemer ved at skrive den helt nye historie, udfylder bogen et tydeligt hul i gymnasielitteraturen. Jeg har i hvert fald ikke før set en så grundig og helt aktuel gennemgang af begivenheder helt frem til foråret 2017. Der er altså tale om en helt aktuel bog, som derfor også risikerer at blive uaktuel ganske hurtigt, men det kan fremtiden jo kun vise.

Forfatterne har primært valgt at fokusere på Danmarks politiske historie gennem de syv kapitler. I det hele taget er bogen præget af en politisk og samfundsfaglig tilgang suppleret med mange fremragende tabeller, figurer m.m. Det indledende kapitel er en slags overordnet introduktion med titlen "Danmark under forandring" og herefter følger seks kapitler med forskellige temaer: udenrigs og sikkerhedspolitik, indvandring, globalisering, velfærds- og konkurrencestat og det – for mig at se – lidt kryptiske "Fra ideologisk til pragmatisk politik". Kapitlet er dog ikke så mystisk endda, for titlen dækker mere eller mindre over en gennemgang af den nyere parlamentariske danmarkshistorie (som ifølge forfatterne er blevet mindre ideologisk-præget).

Det måske mest overraskende og nok også bedste kapitel i bogen er det sidste, som hedder "Hvordan har verdens lykkeligste folk det?". Her stiller forfatterne skarpt på det, man kunne kalde "diagnose-Danmark" i kombination med de efterhånden mange undersøgelser, der udpeger Danmark, som det tilsyneladende lykkeligste land i verden. Når jeg udpeger det sidste kapitel som det mest interessante, er det fordi, det især er her, forfatterne tør prøve nye veje og forlade det måske lidt forudsigelige fokus på den politiske og økonomiske udvikling.

Bogen er velskrevet – endda ganske underholdende sine steder – men ikke helt nem at læse. Dette faktum afspejler nok mest af alt, at verden er kompliceret, og det er givet, at bogen forudsætter en ret stor forhåndsviden, hvis man skal have det fulde udbytte som læser. Flere steder har forfatterne forsøgt at råde bod på dette gennem afstikkere tilbage til fx velfærdsstatens fødsel, Danmarks indtræden i EF og den

økonomiske krise i starten af 1980'erne. Det er godt tænkt, men desværre bliver det halvhjertet, ganske enkelt fordi disse store baggrundsfortællinger kræver mere tyngde og bearbejdning for rigtigt at give mening. På den anden side er det måske netop det, man skal bruge undervisningen på, nemlig med bogens hjælp at prøve at tegne et så nuanceret billede som muligt af, hvorfor verden ser ud, som den gør. Det siger dog næsten sig selv, at jeg på ingen måde kan anbefale bogen fx som introduktion 1.g. Det vil i sagens natur også være ærgerligt, da bogen eksplicit og implicit åbner mange spændende rum for (især politiske) diskussioner – gem dem og bogen, til eleverne har lidt mere faglig ballast i 2.g og 3.g.

Har forfatterne så valgt at tage "det rigtige" med? Som nævnt tidligere er det svært at vurdere, men det virker eksempelvis mærkværdigt, at det medialiserede samfund herunder moderne informationsteknologi m.m. fylder meget lidt i bogen – bemærk at globaliseringsafsnittet primært handler om EF/EU og ikke globalisering. Det kan også undre, at man har valgt at sætte en af de meget få, men medieombruste ulve fra Vestjylland på bogens forside uden at nævne eksempelvis klimaforandringer, den økologiske forarmning, vi er vidne til i dag, truslen fra multiresistente bakterier eller ulven selv med et eneste ord.